

Naslov — Address
NOVA DOBA
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio
(Tel. HENDERSON 3889)

NOVA DOBA

(NEW ERA)

URADNO GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLIŠKE JEDNOTE — OFFICIAL ORGAN OF THE SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION

Bratstvo, poštovanost in veseljna
lubenec članstva do J. S. K. Jed-
note more isto obdržati na častni
visini.

Entered as Second Class Matter April 15th, 1926, at The Post Office at Cleveland, O., Under the Act of March 3d, 1879. — Accepted for Mailing at Special Rate of Postage, Provided for in Section 1103, Act of October 3d, 1917, Authorized March 15th, 1925.

NO. 7 — STEV. 7

CLEVELAND, O., WEDNESDAY, FEBRUARY 14TH — SREDA 14. FEBRUARJA 1934

VOL. X. — LETNIK X.

DRUŠTVENE IN DRUGE SLOVENSKE VESTI

RAZNO IZ AMERIKE IN INOZEMSTVA

SPREMEMBE POKLICEV

PRAZNOVERNI LJUDJE

NENAVADNE PRIGODE

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

VSAK PO SVOJE

Društvo št. 58 JSKJ v Bear Creeku, Mont., priredi na večer 17. februarja muškaradno veselo. Prireditev se bo vršila v Delavskem domu v Scotch Cou-

Slovenska Narodna Čitalnica v Clevelandu, O., ki ima svoje prostore v S. N. Domu na St. Clair Ave., priredi lepo zabavo v nedeljo 18. februarja zvečer. Najprej bo Mr. P. Kogoj kazal filmske slike iz starega kraja, nato pa se bodo posetniki zanimali s kartami in drugimi izdelki. Prireditev se bo vršila v novo ustanovljeno, in se bo pričela ob polni osmih zvečer. Vstopnine so ne nikake. Vsi prijatelji S. N. Čitalnice so k tej prireditvi prizadeleni.

Gospodinjski klub S. N. Domu v Lorainu, O., priredi v nedeljo 17. februarja zvečer zabavo z raznimi igrami in pričerto postrežbo. Prireditev se bo vršila v mali dvorani S. N. Domu. Dohodki prireditve so uporabljeni fond za nabavo nove zastorov za Dom.

Velika nesreča je v jutru 9. februarja zadela slovensko društvo Franka Serazina v Lorainu. Goretje je začela hiša, katere poklicani gasilci vsled silnega mraza niso mogli rešiti. Gorje je spravil na varno opeko, a ko se je vrnil v gorečo hišo, je našel smrt v dimu in ognju. Niegova soprogata Mary Serazin je dobila tako težko, da jim je dne 11. februarja v bolnišnici podlegla. Ostali brez staršev štirioročni so ostali brez staršev od 5 do 12.

Pokojni Frank Serazin, ki je bil doma nekje s Krasom, je star 47 let in je spadel k starosti 6. JSKJ. Niegova soprogata Mary, rojena Skapin, bila doma iz Vrabčev nad Dravijo; spadala je k društvu SDZ.

Iz starega kraja je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

Mladinski oddelek JSKJ je v temeljno decembra dobil 108 predstavnikov, kot je razvidno iz današnjih izdaj No. 26 v Pittsburghu, Pa., in št. 173 v Clevelandu, O., in št. 17 v Denverju, Colo. Častno

društvo tudi nekatera društva. Petintridesetletni članov je s pridobitvijo novega mlađinskega oddeleka dobitno je došlo pojavilo, da je dne 29. januarja 1934 v svojem 91. letu preminil Aner A. Dolarjeva, bivajoča gospoda Franka Serazina. Mrs. Vida Kumše, gospoda Johna Kumšeta, predsednika glavnega odbora SDZ v Lorainu, je vnukinja mnogih hčerk, ki vse spadajo k Aneri. Ane Dolarjevi.

MLADINSKI ODDELEK -- JUVENILE DEPARTMENT

H. CH. ANERSON:
VSE PRAV STORJENO

Zdaj vam mislim povedati zgodbino, ki sem je slišal, ko sem bil še majhen, in kadar sem se pozneje spomnil manjo, zmeraj lepša sem mi je zdelo. Z zgodbami je prav tako kakor z mnogimi ljudmi. S starostjo postajajo lepši in lepši in to je zelo razveseljivo. Saj si bil že kdaj na deželi in si videl pravo, staro kmečko hišo s slamnato streho: mah in trava rasteta po njej, na slemenu pa je gnezdo storkelj. Stene so postrani, okna nizka in le eno se da odpreti. Lončena peč leže iz stene kakor majhen in debel trebuh v bezgov grm se sklanja čez plot; zraven njega v luži plava raca z mladimi račami, tuk pod staro vrbo. Da, in potem vidimo tam še psa na verigi, ki vsakogar in vse oblača.

Prav tako kmečka hiša je stala zunanj na deželi in v njej sta stanovala dva starčka, kmet in njegova žena. Ceprav sta imela le malo, sta imela vendar še nekaj odveč, namreč konj, ki se je nadavno pasel zraven poljski poti ob jarku. Oče je jedil časih na njen v mestu, sosedje so si ga časih izposajali in izkazovali kmetu zatruje usluge; toda zdelo se mu je, da utegne biti bolje, če konj prada, ali pa ga zamenja za takaj koga, kar mu bo vrglo več dobička. Toda kaj na bo?

"Boš že sam najbolje vedel, oče," je dejala žena. "V mestu je semenj. Odjedzi tja, prodaj konja; ali pa ga dobro zamenja. Kar ti storis, je vselej dobro. Le odjedzi na semenj."

Potem mu je ovila ruto okoli vrata, saj se je na to le ona bolje razumela; dve pentljici mu je napravila, da je bil videti prav podjeten, z dlanjo mu je obrisala prah s klobuka, pojubila ga je na topia usta in potem je odjedzil na konju, ki bi ga moral prdati ali pa zamenjati. Da, oče se je na svoj posel razume!

Solnce je žgallo in niti oblaka ni bilo na nebnu. Pot je bila prasna, kajti brez števila sejmarjev, pes, z vozovi ali pa na konjih, hitelo v mestu. Bila je pripekača vročina in na vsej poti ni bilo senčice.

Med kmeti je bil tudi eden, ki je ginal kravo, tako lepo kravo, kakor le morebiti kravo. "Ta mora dajati dobro mleko!" si je mislil oče. "Morad bi jo lahko zamenjal?"

"Sliši ti, s kraljem!" je rekel kmet. "Ali se ne bi dalo s teboj govoriti? Poglej, konj stane sveda več kakor krava. Toda to nič ne del! Krava je boj uporabna. Ali bi menjala?"

"Prav rad!" je rekel kmet s kravo in potem sta res zamenjala.

Kupčija je bila sklenjena in zdaj se bi bil lahko obrnil, ker je že odsegel namen svoje poti; toda ker se je odločil, da pojde po semenj, je hotel pač priti tja, da bi si ga ogledal. In tako je ginal kravo dalje. Krepko je šel in krava je krepko šla in kmanu sta prihitala moža, ki je ginal ovco. Bila je lepo ova, dobro rejenja in z lepo volno.

"Tole bi rad imel!" si je mislil. "Ob našem jarku ji ne bo nikoli manjkalo trave, pozimi jo bom lahko imel v hiši. Prav za prav je bolje imeti ovco kakor pa kravo..."

No, možek ki je imel ovco je bil takoj za menjavo in oče je odseljal z ovco. Med potjo pa je srečal moža, ki je nesel veliko gos pod pazduhom.

"Sliši, ta tvoja gos je pa velik!" je ga oče nagovoril. "Koliko masti ima in kakšno perje! Ta bi se prav dobro počutila v naši mlatki! In mati bi imela vsaj koga, da bi mu dajala ostanke! Dostikrat je rekel: "Ce bi imela gos!" — zdelo jo lahko dobil, — in, dobil naj jo! All hočeš zamenjati? Dal ti bom zanjo ovco in še hvaležen ti bom!"

Možak je bil seveda takoj za menjavo; oče je dobil gos.

Zdaj je bil že bliži mesta. Gneča na cesti je postajala čedalje hujša; kar mrgolejo je ljudi in živali. In tedaj je oče zagledal ob cesti plot kokos, da lepše se ni videl. Pri je zato kralj krav je kralj krav. "Pa si je mislil: "Tole bi pa rad imel. Za kokoš je kmalu dovolj hrane in se sama žira zaskrbi! Mislim, da bo dobra kupčija, če je dobim ovco."

"Ali jo zamenjaš?" je vprašal njenega lastnika. "Ce je dobil gos."

"Ce jo zamenjam?" je ta odvrnili. "Ro ne bi bilo slab!" In potem sta zamenjala. Oče je dobil kokos.

Tako je na poti v mestu dosti kupčeval. Vroče je bilo in utrujen je postal. Šilce žganja in kos kruha bi se mu prav prileglo! Ko je šel tedaj mimo krme, je zagledal krmarja, ki je prihajal iz nje in nesel na ramo polno vrečo.

"Kaj pa imaš?" je ga vprašal oče. "Gnila jabolka," je dejal mož, "polno vreča za prešice!"

"Strašno dosti jih je! Naši materi bi jih rad pokazali. Lansko jesen je dozorelo samo eno na starem drevesu ob kašči. Hotela sta ga spraviti in sta ga, dala na skrinjico, kjer je ostalo, dokler ni zginilo."

"Kaj mi pa daste zanje?" je vprašal mož.

"Kokoš vam tam v zamenijo!" In dal je kokoš tem dobeli zanjo jabolko. Potem je krenil v krme. Svojo vrečo je nasiloni k peči. Da je bila dobro zakurjena, se ponišil ni.

Dosti tujev je sedelo v izbi. Bill so mesečarji in mesarji, pa tudi dva Angleža, ki sta bila tako bogata, da so jima že od samega zlata skoraj popokali. Kako sta ga mogla druge zapraviti kakor s stavami? In to sta tudi delala.

"Ssss! Ssss!" Kaj pomeni to čudno šumenje v lončeni peči. Jabolka so se začela peči.

"Kaj pa je to?" Izvedela sta vso zgodbino o konju, ki je bil zamenjan za kravo in potem se dalje do gnilih jabolk.

"No, le počakaj, doma jih boš pa od mame dobil!" sta rekla Angleža.

"Da, poljube, pa nič drugega!" je odvrnil oče. "Naša mati pravi: 'Kaj veče stori, je vselej dobro!'"

Story of White Foot's Narrow Escape

White Foot was a beautiful rabbit, and her home was in the depths of a heavy wood. But the snow and the ice, and the deep layer of dead leaves beneath them, had cut off White Foot's supply of food, and she had decided to go within the territory of the enemy in quest of something to sustain life. So she had set out in the night towards a farmer's broad acres where grain and fruit-tree roots could be found without much difficulty.

Toward morning, White Foot had found the farm, and its rich store of food. And she had taken a nibble at some grain which had become scattered about the granary when a quick bark caused her heart to rise in her throat and to beat with great rapidity. Food was forgotten, for Danger, horrible and certain, menaced her. She pricked up her long graceful ears, listened just a second, then dropped her ears, lay her body close to the ground and ran as fast as a ball could roll down the incline toward the meadow half a mile distant.

But White Foot did not go alone. Close behind her came a hound, barking fiercely. And presently a second voice lifted itself in the early morning air, and White Foot knew

enemy. But she knew the dogs were gaining on her, for she could catch the sound of their paws beating against the hard snow. In vain did she endeavor to increase her speed. Her little legs were giving out. She looked ahead. It was still a long, long way to the edge of the great wood where safety was for her. Great hollow-stumps and fallen logs, little deep crevices in massive boulders, all were there to hide her. But she feared she would never, never reach the haven of the wood.

Just as White Foot was about to close her eyes and await her fate, which now seemed to her inevitable, a dark form of immense size came over the hill before which White Foot had begun to give way. She felt she could never gain that ascent, for her legs were trembling beneath her and her heart had almost ceased to beat.

The dark form came over the ledge of the hill quickly and began to descend right toward White Foot and her pursuers. Then, seeing the hounds, the immense creature lifted its head, snorted, then bent its head and shook its long horns. Then it made a lunge toward the barking dogs, pawing the air for a second before the charge. Then the beast

SUNDAY MORNING WAFFLES

Mix together

1 tablespoonful sugar.
1 teaspoonful salt.
3 tablespoonfuls baking powder.
1 and $\frac{1}{2}$ cupfuls sifted flour.
Add 2 tablespoons melt shortening.
2 eggs beaten light.
2 cupfuls milk.
Bake on very hot waffle iron.

How Three Little Peanuts Came to America

(By Ruth H. Lee in "Flower Garden")

Way off in a far country called Africa, lived Three Little Peanuts. Their home was in the soft, warm earth near the edge of the jungle. When their Mother pushed her head out of the dark, rich soil, she blinked at the hot rays of the sun and grew just as fast as she could, sending out little branches of green leaves. She did not stop until three little roots formed on the lower branches and began poking down into the earth again. When these three little roots reached the cooler, moist part of the soil, they began to grow larger, and on the end of each little root a tiny Baby Peanut was born.

They slept for a few weeks, growing all the time. They did not know what was going on above them until a Black Man, being hungry, pulled up the mother plant, and there dangling from the three little roots were the Three Little Peanuts, all grown up and terribly surprised at being so rudely removed from their nice earth home. The African Black Man picked them from the roots and put them in the folds of his bark clothing, but they always kept out of sight when anyone was looking.

Then a terrible thing happened. The Black Man was caught on his way to his hut by White Men who were looking for Slaves. They carried him off, away from his jungle-home, and put him on a ship. Many times when the boat was crossing the ocean, the Three Little Peanuts would peek from their hiding place in the folds of his bark clothing, but they always kept out of sight when anyone was looking.

After many weeks had passed, they reached America, and the Black Man was sold to a southern family who lived on a big cotton farm. The African native was so glad to be on land again, that he danced for joy, and as he did, the Three Little Peanuts jogged loose and fell unnoticed into the warm, moist soil of the southern plantation. They liked it so well, they decided to stay, and the very next rainstorm washed a layer of soil and leaves over them. They closed their eyes and fell asleep.

While they were sleeping so soundly, they sprouted and grew until they in turn raised a family of Little Peanuts. Year after year they did this, until now, many of the Peanuts you see in the stores and inside the glass case of the peanut man's stand, are children of those Three Little Peanuts who were the first ones carried across the ocean to America by the African Native.

second hound had joined the first. On and on went the three forms, dark against the white snow which lay like a great sheet over the land. The little form which ran in front was panting and frightened, her heart almost bursting. The two great forms coming behind were maddened by the scent of the warm little creature whose blood they desired to spill, and their tongues were hanging out and the cold air froze their breath about their noses. Their barking had almost ceased, for the cold was intense and they needed all their strength for running, having no energy to spare for barking.

"Oh, shall I never reach safety?" thought White Foot, becoming very weary after the first mile had been covered. "I feel that I shall drop in my tracks and be devoured by the horrible monsters behind me. Oh, what shall I do?"

But as she talked mentally, White Foot renewed her efforts to get cut of the reach of her deadly

"All stavit?" sta ga vprašala.

"Funt zlata!"

"Dobro!" je potrdil oče. "Pa dajmo. Vi za funt zlata, jaz pa za funt gnilih jabolik."

Krmarjev voz je obstal pred hišo Angleža sta sedela vanj in vzel s seboj tudi očeta z gnilimi jabolki.

Potem so prišli vsi trije na očetov dom.

"Dobr večer, mati!"

"Dobr večer, oče!"

"Konja sem zamenjal."

"Saj sem vedela, da se razumeš na kupčeto!" je rekla žena in presenečeno gledala zdaj obo Angleža, zdaj vrečo.

"Za kravo sem ga zamenjal."

"Hvala Bogu, zdaj bova imela vsaj milko dovolj, pa sira in surrovega masla. To je bila dobra menjava!"

"Da, toda kravo sem potem zamenjal za ovco."

"Ali stavit?"

"Funt zlata!"

"Dobro!" je potrdil oče. "Pa dajmo. Vi za funt zlata, jaz pa za funt gnilih jabolik."

Krmarjev voz je obstal pred hišo Angleža sta sedela vanj in vzel s seboj tudi očeta z gnilimi jabolki.

Potem so prišli vsi trije na očetov dom.

"Dobr večer, mati!"

"Dobr večer, oče!"

"Konja sem zamenjal."

"Saj sem vedela, da se razumeš na kupčeto!" je rekla žena in presenečeno gledala zdaj obo Angleža, zdaj vrečo.

"Za kravo sem ga zamenjal."

"Hvala Bogu, zdaj bova imela vsaj milko dovolj, pa sira in surrovega masla. To je bila dobra menjava!"

"Da, toda kravo sem potem zamenjal za ovco."

"Ali stavit?"

"Funt zlata!"

"Dobro!" je potrdil oče. "Pa dajmo. Vi za funt zlata, jaz pa za funt gnilih jabolik."

Krmarjev voz je obstal pred hišo Angleža sta sedela vanj in vzel s seboj tudi očeta z gnilimi jabolki.

Potem so prišli vsi trije na očetov dom.

"Dobr večer, mati!"

"Dobr večer, oče!"

"Konja sem zamenjal."

"Saj sem vedela, da se razumeš na kupčeto!" je rekla žena in presenečeno gledala zdaj obo Angleža, zdaj vrečo.

"Za kravo sem ga zamenjal."

"Hvala Bogu, zdaj bova imela vsaj milko dovolj, pa sira in surrovega masla. To je bila dobra menjava!"

"Da, toda kravo sem potem zamenjal za ovco."

"Ali stavit?"

"Funt zlata!"

"Dobro!" je potrdil oče. "Pa dajmo. Vi za funt zlata, jaz pa za funt gnilih jabolik."

Krmarjev voz je obstal pred hišo Angleža sta sedela vanj in vzel s seboj tudi očeta z gnilimi jabolki.

"Ali stavit?"

"Funt zlata!"

"Dobro!" je potrdil oče. "Pa dajmo. Vi za funt zlata, jaz pa za funt gnilih jabolik."

Krmarjev voz je obstal pred hišo Angleža sta sedela vanj in vzel s seboj tudi očeta z gnilimi jabolki.

"Ali stavit?"

"Funt zlata!"

"Dobro!" je potrdil oče. "Pa dajmo. Vi za funt zlata, jaz pa za funt gnilih jabolik."

Krmarjev voz je obstal pred hišo Angleža

MLADINSKI DOPISI

CLEVELAND, O.
MOTHER'S STORIES
When my sisters and I were little, mother told us stories. This one was very interesting, the one I liked the best. So I'll tell it to you.

THE SHOWER

One day my older sisters and I went to the park. It was about a mile away. When we were about half way there, it started to rain. My sister didn't know what to do, so after a minute of thinking she took off her dress, shoes and stockings off. My other sister Jennie did likewise. My sister stood under a tree with her dry clothes while Jennie and I splashed around in the water.

It rained for quite a while than it stopped. My sister put our dry dresses on us. We liked the rain so well we didn't want to go home. My oldest sister went ahead because she had some work to do. While my sister went along ahead of us we hid away from her. Later she looked back for us, and with the expression on her face we could see that she was worried. After calling us for a few minutes, she spied us in back of the old oak tree. She had a smile on her face now and said, "You can't hide away from me." We walked home together. When we came home my sister told my mother of our shower. That is how it came that she told us what we had forgotten.

Victoria Kumse,
No. 6, SSCU.

počasi časa se nisem nič oglasil
mladinskem oddelku Nove Dobe.
je minil in minila bo kmalu
zima, ki letos ni prav nič pri-
povedno zadnji teden ni bila,
pač pa vodno zivo srebro precej pod
tegosti razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

Prejšnja razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

MOTHER'S STORIES

When my sisters and I were little,

I would like to see more poems printed in English in the Nova Doba, as I can not read Slovene.

I am glad that we have a Juvenile Department in the Nova Doba. It makes me feel proud to be a member of the S. S. C. U.

I hardly ever see a letter from Juvenile members of Lodge No. 36. I will try to write a letter every month.

I would like to see more letters written by Juvenile members of our lodge.

I remain,

ROBERT S. TURK,
No. 36, SSCU.

LEBANON, PA.

DEAR EDITOR:

I am a member of Lodge No. 159, SSCU, of Cornwall, Pa. I am twelve years old. I shall try to tell of the beginning and the end of our club.

One day as I sat at the breakfast table, I said, "Mother, do you think I could start a club?"

"Well," said mother, "If the girls want to, you can hold your meetings in the shed but it isn't very clean."

On the way to school I said to my friends, "Listen, girls, why not start a club? We could have it in our shed if you think it is good enough. The girls all replied that it would be fun and answered yes.

"After school, come over and I'll have most of the trash cleaned out," I told them. That afternoon I saw five happy girls in the shed before me.

"Oh, girls," said Betty, "see that shelf up there? It would be just right to keep our things on. May we use it?"

"Of course," I replied. "We can use everything in here. But first we must dust it." I then asked Betty to help me carry a big bench near the shelf. Betty thought I was ready to put it down so she dropped it with a jerk and I fell. When she fell she bumped her head against the wall and a hollow sound was heard.

"Did you hear that hollow sound?" I asked the girls and they all replied yes. We carefully removed the loose portion of the board and out jumped a chipmunk which frightened us very much. We decided to drop the idea of a club for the present until the fear in us became less.

DOROTHEA LIMEZ,
No. 159, SSCU.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

Prejšnja razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustrastili tega mraza, smo
si v solo, ampak nižji raz-
bil bolj prazni. Mislim, da
vse dolgo, ko se bo pokazala
vsaj v koledarju; v naravi
pač počasi razvija.

počasi razreda se nismo
nič ustr

"Nova Doba"

GLASILO JUGOSLOVANSKE KATOLISKE JEDNOTE

Lastnina Jugoslovanske Katoliške Jednote.

IZHAJA VSAKO SREDO

Cene oglasov po dogovoru.

Naročnina za člane 72c letno; za nečlana \$1.50; za inozemstvo \$2.

OFFICIAL ORGAN

of the

SOUTH SLAVONIC CATHOLIC UNION, Inc., Ely, Minn.

Owned and Published by the South Slavonic Catholic Union, Inc.

ISSUED EVERY WEDNESDAY

Subscription for members \$1.50 per year; non-members \$1.50

Advertising rates on agreement

Naslov za vse, kar se tiče lista:

NOVA DOBA, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

VOL. X. NO. 7

Za rast in ugled J. S. K. Jednote

Z gotovostjo menda lahko trdimo, da med člani JSKJ ni nobenega, ki bi želel tej organizaciji nazadovanje in zmanjšanje ugleda, iz vzroka, da bi druge slične organizacije mogle pridobivati več članstva in več ugleda. Ako je kak tak član med nam, ne zasuži, da bi se ga štelo med dobre in lojalne člane.

Vse slovenske podporne organizacije so dobre, vse so na svoj način potrebne in vsaka ima v svojem delokrogu še dovolj neobdelanega polja, da ji ni treba drugam v škodo hoditi. Priznati je treba, da se to tudi ne dogaja. Res se vrši med našimi podpornimi organizacijami nekaka tekmka, toda ta tekmka je plemenita, ker obstaja v tem, da skuša vsaka posamezna organizacija dati svojim članom in prospektivnim članom kar največje ugodnosti. Pravica vseki organizacije je, da oglaša svojo dobro gospodarstvo, ugodnosti, katere nudi članom, in odličnosti, katere poseda.

Mi vti smo lahko ponosni na dobro finančno stanje J. S. K. Jednote, ki dokazuje, da je njena uprava poštena in premišljena. V strahotnem finančnem polomu lanskega leta je naša organizacija utrpela primeroma prav majhne izgube. Vsi njeni skladki, z izjemo sklada onemoglih, so v dobrem stanju. Kljub skrajno neugodnim razmeram je organizacija obdržala nad 104-procentno solventnost. Na to smo lahko ponosni napram vsem in vsakemu.

Druga odličnost naše J. S. K. Jednote je neno strogo bratsko, nestrankarsko stališče. Vsi dobiti člani so enakovredni, brez oziroma na to, če privatno pripadajo tej ali oni verski ali politični skupini, ali pa nobeni. Nikogar se ne sme v našem glasilu napadati zaradi verske ali politične pripadnosti ali pa neprispadnosti. Nikomur se ne vsljuje kakšnih gotovih nazorov o verskih ali političnih zadevah. To so privatne zadeve vsakega posameznika. Naloga naše organizacije je gojiti med člani duh bratstva in ljubezni, izobraževati jih praktično v duhu naprednih principov ter gojiti med njimi ljubezen do slovenskega in drugih slovenskih narodov in do naše nove domovine Amerike.

Naša J. S. K. Jednota je v resnici prava bratska organizacija in kot tako uživa dober ugled med ameriškimi Slovenci. Neumestno bi bilo trditi, da je perfektna, kajti perfektna ni nobena človeška institucija ali organizacija pod soncem. Lahko pa upravičeno trdimo, da je v prvih vrstah med najboljšimi tovrstnimi organizacijami te dežele.

Naša dolžnost, kot dobrih članov JSKJ, bi morala biti, da pri vsaki priliki skušamo dvigniti njen ugled, da pri vsaki primerni priliki poudarjamo njene odličnosti in da jo skušamo razširiti med vsemi, ki so našega rodu in jezika.

Zal, da vsi tega pri vsaki priliki ne storimo. Malejnostne resnične ali pa samo namišljene nedostatke povečujemo in jih brez potrebe obešamo na veliki zvon. Taki nedostatki, če so res nedostatki, se navadno dajo rešiti doma po pristojnih inštančah.

Prerekanje o takih resničnih ali namišljenih nedostatkih se posebno ob prilikah razprav in iniciativnih predlogih včasi razvije v pikrost, neutemeljena sumničenja ali celo direktno omalovaževanje temeljnih zakonov organizacije. Svoboda izražanja v glasilu je lepa reč in urednik je zadnji, ki bi hotel tako izražanje omejevati, dokler direktno ne prekorči meje naših pravil in državnih postav, toda zdi se, da nekateri posamezniki to svobodo izrabljajo na škodo ugleda in rasti J. S. K. Jednote. Najbrž taki člani tega ne delajo namenoma, najbrž se tega niti ne zavedajo, ker se škoda, napravljena na ugledu, ne pokaže hipoma. Škoda pa je kljub temu škoda, pa naj se pokaže takoj ali pa čez čas.

Zelo dvomljivo je, da je za pridobivanje ugleda in za pridobivanje novih članov ugodno, če se v javnosti mečejo vse navzkriž sumničenja ali očitki o nedostatkih, katerih nikoli ni bilo, ki so bili morda že odpravljeni, ali ki so bili čezmerno pretirani in povečani. Dvomljivo je, da bi prospektivni člani drvili v organizacijo, v kateri po izraženi domišljiji nekaterih članov kar mrgoli raznih nedostatkov. Četudi bi taki nedostatki res obstojali in četudi bi jih tak prioreči kritiki res odpravili, bi to nikoli ne odtehtalo škode, ki je bila napravljena na rasti in ugledu organizacije.

Bratje in sestre, čas je, da pustimo malenkostno prerekanje na strani in rajši obrnimo našo energijo pridobivanju novih članov. Ako je res kje kaj narobe, naj se reši potom pristojnih instanc. Glavni odbor ne obstoji iz nikakih kipovcev in ga nihče ne vodi na vrvici. To vam lahko urednik zagotovi iz poteka letnih in polletnih sej. Glavni porotni odbor je tudi že pokazal, da zna in hoče vršiti svojo dolžnost v smislu pravil, kot jih razume in tolmači.

Na letni seji glavnega odbora je bilo sklenjeno razviti kampanjo za pridobivanje novih članov v oba oddelka. Dolžnost vseh dobrih članov je, da stopijo v vrste agitatorjev. Da ne bi mogli več dobiti novih članov, verujejo le pesimisti.

IZ URADA GLAVNEGA TAJNIKA

OBRESTI OD POSOJIL NA CERTIFIKATE SO SEDAJ ZAPADE V PLAČILO

Vsem članom, katerim smo meseca februarja 1933 posodili denar na njih certifikate, se tem potom naznanja, da so obresti od posojil zapadle v plačilo z dnem 10. februarja 1934.

Društvenim tajnikom smo razposlali natančen izkaz, koliko imajo člani plačati v obrestih, in vsakega člana je dolžnost, da te obresti plača pri društvenem tajniku ne pozneje, kot do 25. februarja. Potrdilo o plačanih obrestih prejme član od društvenega tajnika.

Vsak član ima obenem pravico, da plača posojilo v celoti, ali pa vsaj 5 dollarjev na račun.

Kdor ne bo plačal obresti do 25. februarja, temu se bodo pripisale v glavnici in bodo zatem tvorile del glavnice, kot je označeno v pogodbi.

Ni dolžnost društvenih tajnikov, da bi hodili po hišah in pobirali te obresti, ampak je dolžnost članov, da pridejo na društvene seje ali pa na dom tajnikov ter iste plačajo tam.

Z bratskim pozdravom,

ANTON ZBASNÍK, gl. tajnik JSKJ.

VSAK PO SVOJE

(Nadaljevanje s prve strani)

V Illinoisu je te dni neki mož plačal lekarnarju račun za zdravila, katera mu je ta prodal pred 45 leti. Možak je gotovo hotel biti prepričan, da zdravila res pomagajo, predno jih je plačal.

V mestu Reno, Nevada, ki slovi po svojem razporočnem mlinu, stoji vsak vlak dvajset minut na postaji. To baje iz vzroka, da si oženjeni potnik, ki tako želi, lahko izpostavlja ločitev, ne da bi jim bilo treba zamuditi vlak.

Ko sem se mudil v Minnesoty, sem čital v duluthskem dnevniku, da je distriktni sodnik Martin Hughes dovolil neki Helleni Packa ločitev od njene moža Jacoba Packa. Sodniku se je najbrž zdelo, da dva Packa skupaj sta preveč.

V idilično sezono prešičnih kolin spada sledča storija, za katero je odgovoren A. T. Dunn iz države Arkansas.

Ko se je Dunn pred mnogimi leti naselil v Arkansusu, je bila voda tamkajšnjih gorskih vrelcev se malo izrabljana v zdravilne svrhe. Preko Dunnovega rancha je tekla vroča voda iz Hot Springs in je na nekem kraju vtrivala malo jezerce. Pozimi, ko je prišel čas za prešiče poklati, so ščetince najprej zapoldili preko vročega jezera, nato pa skozi gosto grmovje, ki jih je okratilo vseh ščetin. Ko so prešiči prikrulili do svinjskih wigwamov, so bili tako lepo omavžani, kot da so prišli iz bliznici.

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The Native's Return" v dolgih člankih.

Neki kritik pravi, da je omenjena knjiga prava "visoka pesem" o lepotah in zdravljih ljudstev, ki je izšla v celem desetletju ni izšla v Ameriki knjiga, ki bi bila pojavljena s takim soglasnim navdušenjem, kot ga je bila delna knjiga "The Native's Return."

Tudi literarni kritiki velikih newyorskih listov, ki navadno odpravijo mnoge nove knjige ameriških pisateljev s štirimi ali petimi vrsticami, ponovno pojavno in simpatično omenjajo "The

New Era

ENGLISH SECTION OF
Official Organ
of the
South Slavonic Catholic Union.

Nova Doba

AMPLIFYING THE VOICE OF THE ENGLISH SPEAKING MEMBERS

CURRENT THOUGHT

Depreciation

Buildings depreciate in value each year. To the home owner who makes his own repairs the cost of the upkeep is based on the cost of materials, labor being excluded.

Business organizations engaged in the manufacturing field must contend with depreciation on machinery, tools and equipment in addition to the buildings. Wear and tear of a machine is just as important part of expense as the purchase of materials, and payment of wages and salaries.

Repairs on machines and buildings are made periodically by a sound business organization in order to keep the equipment and factory in good condition. Nevertheless, depreciation on the capital structure is made yearly, and extended over a period of years based on the estimated life of the structure. A reserve for depreciation of buildings and equipment is created, and after the original capital structure has served its purpose there is sufficient money set aside in the reserve to erect or purchase new buildings and equipment.

Principles of accounting controlling depreciation of structures in a business organization were formed, developed and put into practice by the human mind. The necessity of setting aside each month or each year part of the profits realized by the business concern for replacement purposes was conceived by man through trial and error method. Man realized that if a business organization was to continue to do business it must make provisions to keep intact its building and equipment.

But what provision has been made to keep the human machine in continuous working order? The wear and tear of the human body is inevitable in the daily routine. The length of human life is known, and according to the law of probability we know the number and kinds of deaths to expect each year.

Yet the layman disregards the cold facts of life and treats his body as a machine incapable of destruction. Some even abuse their human mechanism with improper food, insufficient amount and rest and over-exertion. Comes a day when the body no longer capable of executing its functions, and the result is disability.

Ingenious as man is in his scope of mechanical and accounting conduct of business, is not applied to the human body. Depreciation, so vitally important in the systematic replacement of earning power to supplant that generated by the human mechanism.

The average layman looks forward to the savings account as a gesture of creating a reserve of funds to be used when death sets in. The fallacy of this form of reserve is the lack of systematic deposits of cash. An installment is so easily for-

When an obligation exists the chances of spending money for other things are not as great as when there is no obligation. Each month members of our Union are confronted with the obligation of paying assessments, if they wish to remain insured against sickness, disability, accident and death. With each assessment a certain amount is applied to the reserve that accumulates monthly, and which also acts as a savings account.

Our members are not only insured for various benefits, but are credited with a certain reserve, which in a way acts as a reserve against depreciation of the human body.

Betsy Ross Social

Siberian Town Has the Coldest Winter

Verkhoyansk, Siberia, holds the world's record for the coldest winter weather, according to Vladimir Zenzinov, in "The Road to Oblivion." This writer says that the ice becomes so hard the ax rebounds from it. Live wood becomes petrified, and when one chops it, sparks fly as if from flint.

Dash a glass of water high into the air and it comes down in the form of ringing crystals of ice.

Partridges dig themselves far into the snow and stay there. There have been cases of their falling like stones while in flight, freezing to death in the air. Marmots hide in underground holes where they hibernate, assuming the shape of a little clay-like ball.

the meeting, or at my residence by the 24th of this month, so that it will give me ample time in making my report, as well as forwarding the assessments to headquarters. So try and have them paid up by that date, if possible, and avoid suspensions.

John P. Lunka, Sec'y,
No. 186, SSCU.

First G. W. 1934 Success

Cleveland, O.—It may interest our George Washington Lodge, No. 180, SSCU, members and friends to know that our Valentine dance of Feb. 10 was a big success.

The success of this dance can be laid to the hard work of the committee in charge. As we all know a last minute change in orchestra took place, giving the committee only one week in which to advertise the Valentine dance with the Don Anthony Orchestra.

I am sure that the committee is not sorry for the hard work performed, since it has enabled them to reap success. I know that the committee feels as I, that: Hereafter we, the George Washington Lodge committee, will work hard at all affairs so that we may reap success for ourselves, our lodge and our South Slavonic Catholic Union.

Further, I wish to thank all G. W. members and friends for their patronage. We hope that we may see each other more often at other George Washington affairs. In behalf of the committee I can assure you that a good time will always be had because we will do all in our power to make our dances enjoyable.

I wish to extend my thanks to the committee for their services so happily contributed. They have displayed a never failing spirit and stood by the motto of our SSCU: "All for one, and one for all." With cooperation we are on top again, so let's stay there. We are going to fight hard to keep our ground.

We are going to have our monthly meeting on Wednesday, Feb. 21. We want every member to be present and to give suggestions so that the George Washington Lodge and our SSCU will become bigger and greater. The meeting will be held in the Slovenia National Home (new building), Room No. 1, at 8 p. m.

Until we meet again, let us make up our minds to do our share and help the G. W. committee share the work that is being done for the benefit of our lodge and Union.

Better late than never. Here is the list of G. W. officers elected for the year 1934: Joseph Jaklich Jr., president; F. Jaklich, vice president; Anna Jaklich, secretary; Mark Arko, treasurer; Elizabeth Stucin, recording secretary. Board of Trustees consists of John Zupanc, Frank Zorich and Mary Champa. Organizer is Julia Bouha, and Charles F. Kikel is conductor. Frank Drobnic was elected business manager. Publicity committee consists of Charles F. Kikel and Frank Jaklich.

IT'S A KNOCKOUT!

Valet (to Master): Sir, your car is at the door.
Master: Yes, I hear it knocking.

Askit: Do you think what we need is a more elastic currency?
Tellit: No, I favor a more adhesive currency.

John P. Lunka, Sec'y,
No. 186, SSCU.

BRIEFS

Colorado Sunshine

Denver, Colo.—Hello, everybody! Is there anything new in this great, wide world? Yes, there is. I read where a neighboring lodge, called the Young American Boosters, No. 216, SSCU, of Walsenburg, Colo., had a dance Feb. 10. We would have liked to attend this dance, but it was just a little too far away to go. I hope they made a success of it. If Joe Pechik and his orchestra played at the dance then I know that it was a success. By the way, we would like to hear more from the Young American Boosters, even though it is only about the weather.

Has everybody been reading the articles from the four bachelors? If not, just take a glance at their articles and you will know why everyone is reading them. Yes, they are good, especially when they get around the stove in the Ole Country Store. They asked for a little outside assistance on some questions which has them spellbound, according to the article in the Jan. 31 issue of Nova Doba, so I will try to help them out.

In answer to their first question, I think a man can whistle while changing a tire on a muddy road during the cloud-burst, providing he first takes a deep breath. Then he must take a bite of sour pickle so that it will pucker his lips and then whistle (and a sour one).

On the second question, I believe the vegetarian would feel with his fingers and when the duck is well fed sell it to little Stan.

For the third one, I don't think the Hebrew felt any too good when he forgot his key. His business mind soon relieved him of his pain by betting with a crook in the crowd that the door couldn't be opened in a few minutes. The customers waited to see the door opened, then for the business.

Last but not least, I don't believe anyone would want to turn away \$2, even though it were counterfeit.

I also like the poems the poet of Ye Ole Country Store tells. They are always full of—rye. I see that the rain has stopped, and the bachelors left their seats by the cracker or pretzel barrel, put out the lamps and went home.

Three of the bachelors, Stanley R. Progar, Charles R. Figile and George Trempus, have locked the store and left the fourth bachelor in the cracker barrel. We hope when they go back to the store they will reach in the barrel and pull him out and then make him sign his name to the article also. Calling themselves the four bachelors and only three sign their John Henry.

Do this little favor for me, will you, Stan? We'll wait and see, so until then keep smiling with Colorado Sunshine.

Frank J. Smole, Sec'y,
No. 201, SSCU.

QUITESO, QUITESO

Captain Billy says the difference between a bachelor and a married man is that when the bachelor walks the floor with a baby—he's dancing.

SETTING HER RIGHT

Wife: I just have my head set on a new Rolls-Royce.

Husband: Enjoy yourself, my dear, that's the only part of you that ever will "set" on a Rolls-Royce.

Tellit: No, I favor a more adhesive currency.

G'wan! How can you divorce my wife?

IMPORTANT NOTICE FROM THE HOME OFFICE

INTEREST IS NOW DUE AND PAYABLE

Notice is hereby given to all members who have secured loans on their certificates in the month of February, 1933, that the interest thereon became due and payable on Feb. 10, 1934.

The exact amount of interest due on each loan has been furnished the local secretaries, and it is the duty of each and every member to pay the interest not later than Feb. 25, 1934. Payment of interest will be received for by the local secretaries.

Each and every member has the privilege to pay the loan in full, or at least \$5.00 on account.

In all cases where the member shall fail to pay the interest on his loan within the period prescribed for, the amount of such interest shall be added to the principal, and from Feb. 10, 1934, shall form a part of the principal as provided for in the loan agreement.

It is NOT the duty of the local secretaries to call on individual members for the purpose of collecting the interest on loans, but the members should pay this interest at the meetings of their lodges or should bring it to the homes of the subordinate secretaries.

ANTON ZBAŠNIK,
Supreme Secretary SSCU.

Razzberry Sports News

Ely, Minn.—A whistle blows shrilly. A lean figure comes dashing toward the "mike," and here is Little Stan, your razzberry sports reporter. And now that little Stan has been properly introduced, he will tell you all about the Ely basketball games since the last time. Here we go!

The Gophers, after smarting under four straight defeats, turned the tables on Mr. Jinx, snickered up their sleeves, and took two, one from the Ely Oilers and the other from the Tiger Independents. These were both close, exciting games.

The Gopher Gals, led by Pauline Mrack and Mary Seme, hit the "Rock of Gibraltar" when they tackled the Ely All-Stars. After battling on even terms for three quarters, the Gopher Gals finally managed to lose the game. I don't tell you what the score was, but the Gopher gals did very well to hold the Krall gals and that Mosnik gal in check for three quarters. In fact, everything went swell until Rudy Krall came to watch the protégés, then that foul shot on Pauline Mrack, for which Jimmie Maddern, the referee, got a nickel. Yep, that was some game! I hope to see more of them, but meantime I must advise you gals that you must keep in training! Lights out after 10—not a. m. either!

Well, tonight we have our meeting, and do you know I received another letter from my mysterious correspondent. Don't worry, I'll let you in on it, but not right away, because I have to change my wearing apparel, so that I can tell you all about our meeting tonight. I suppose you all might be thinking that I was in a basketball suit while I am writing this, but you're wrong. Well, so long until after a little while!

Stanley Pechaver,
No. 2, SSCU.

Special Notice

Springdale, Pa.—The Bachelors wish to correct a slight error on their part. In the publication of Rule 5 of the Funny Story Contest an error was made pertaining to the ages of the contestants. Instead of the ages running from 17 to 21, as has been stated before, they are from 17 to 51. This, we hope, will cover the ages of all the active members. In a future edition of the Nova Doba we will reprint the rules of our contest. We guarantee that no mistakes will be made in the future.

Stanley R. Progar, Charles Figile, George Trempus,
No. 203, SSCU.

PAPER MONEY

All the paper money issued by the United States is made in the Bureau of Engraving and Printing in Washington. The mints make no paper money. Postage stamps also are made at the bureau.

Nervous Passenger: Don't drive so quickly round the corners. It makes me frightened.

Chauffeur: You don't want to get scared. Do what I do—shut your eyes when we come to corners.

Too many people view life through the wrong end of the telescope.

Louis Adamic—His Literary Career in Brief Outline

1921-1925: Translated about twenty short stories and articles from the Slovene, Croat, Serb and Czech. Most of these translations appeared in the Living Age; others in Overland Monthly (San Francisco), World Fiction, Catholic World and lesser publications. During this period he translated from the Slovene also Finzgar's "Pod svobodnim solcem." This translation is still in manuscript, for the reason that in the last decade the tendency of American publishing was unfavorable to romantic fiction.

1925: Began to write for the Haldeman-Julius Publication,

Girard, Kas., and in the ensuing three years published about forty articles in the Haldeman-Julius Weekly, Monthly and Quarterly. Haldeman-Julius published also four of his Little Blue Books; two dealing with California, one with the Bible, and one was a collection of Yugoslav proverbs.

1925-1926: Translated Ivan Cankar's "Hlapec Jernej" under the title of "Yerney's Justice," which the Vanguard Press, New York publishers, published in book form on the recommendation of Upton Sinclair. In 1926 the Washington University Press (Seattle, Wash.) published his biographical portrait of Robinson Jeffers, the poet.

1928: Encouraged by H. L. Mencken, he began to write for the American Mercury, and in the following few years published in that magazine over a dozen short stories, sketches and articles. Several of these articles and stories dealt with Yugoslavs in the United States.

1929: From 1921 to 1929 he lived in California and elsewhere in the West. In 1929 he came to New York and began to contribute to other magazines, while working on his book, "Dynamite."

1931: After many difficulties, "Dynamite" was published in 1931 by Viking Press and was then immediately hailed by critics and experts on the labor movement and social problems as the best book dealing with American labor ever written. The book was reviewed in hundreds of newspapers and magazines, and even now there is seldom a month that it is not referred to in some magazine article or newspaper editorial in the U. S. In 1932 the American Library Association selected it, from among 14,000 volumes, for one of the fifty best books published in 1931. "Dynamite" is now a text book in more than twenty American colleges and universities. It was published also in England and translated into the Japanese, Spanish, German (recently forbidden by the Hitler government), French and Croatian. In May, 1931, Harpers Magazine published his article "Tragic Towns of New England," which created an uproar in the states of Massachusetts, Maine, New Hampshire, Rhode Island and Connecticut. In one month over 300 editorials and articles appeared in the newspapers of New England praising and attacking Mr. Adamic's article, and the influence of that piece is still felt in that part of the United States. In 1932 Edward J. O'Brien, critic of short stories, announced that Adamic's story "The Enigma," which appeared in the American Mercury, was one of the twenty best stories published in 1931 and included it in his anthology of that year.

1932: Harper & Bros. published "Laughing in the Jungle," which also was favorably received by critics. Sinclair Lewis declared, "Adamic is important." Simultaneously with

Just Jesting

Springdale, Pa.—Being as pugilistic training is too strenuous for the bachelors, they leave it up to the poet to fight our unseen enemy with his own weapon (a poem). He believes in fighting fire with fire, and we think that this ought to settle the battle.

Frank and Stan, Chick and Nick

Are always on the go.
I think they are very slick,
Take it from me, I know.

They are known as the Bachelors Four,

And work with all their might;

You can see them at the Country Store

Almost any night.

They try their best to make you smile

And chase your blues away.

Their motto is, "Never fret,"

Laugh, and be merry all day.

The gab they publish weekly

Is a sight for sore eyes.

I'm here to say that I enjoy it,

Take it from me, I'm wise.

So you see, kind followers, the pen is mightier than the sword.

Believe it or not, the Bachelors go auto riding on Sundays. Last Tuesday, a bright, rainy afternoon, the Bachelors scammed up to the garage to see if the coffee kettle would still percolate. After four handfuls of blisters, she kicks over and away we sail. After traveling royally for about one-tenth of a mile we were subject to some first-class manual labor. At the first hill she refused to climb, but she sure paid up for this coming down.

This automobile (if we may call it that) is funny that way.

After the hill experience one

of the tires suddenly decided to exhale. (More blisters.) Pretty

soon after a long while, again we decided to hit the road. And when we say hit, we mean hit. We hit every bump and hole in the road. Oh, pardon us, we missed one, but we didn't mean to. But, we are not the kind that forget. We will pay this bump a visit on our next joy ride.

After passing the bumpy stretch we had smooth riding; what a car, what a car, oh, oh, we didn't mean that. Lena started to leap, and leap she did, on the fifth leap she landed with a grunt up against a tree stump. What a sorry sight the Bachelors were as they vacated their limousine. She is now resting peacefully on the stump in the shade of an old apple tree. Dear me, we have forgotten that trees only give shade in the summer. After draining the pint of gasoline that we put into Lena's stomach, we started hoofing our weary way home.

Results of journey: new names for Lena, believe us, she sure got plenty. Spirits of the Bachelors dropped like the 1929 stock market. A large increase in their vocabulary and also in the size of their feet.

Now that our auto quit and we quit calling it names, we will call it quits for the present.

Boost your lodge and don't forget the funny story contest.

Stanley R. Progar, Charles Figile, George Trempus, No. 203, SSCU.

"TENTH BROTHER"

Translated From the Slovene Text by Joseph L. Mihelic

"Your mother was not a virtuous woman.

"I thought that I married a woman who was earning her livelihood for herself and her old mother with sewing. A woman who was to my thinking a virgin without the knowledge of the world.

"After a year, you came into the world. A few days later I learned that your mother, before I knew her, led a life which you, who grew up far from the cities, cannot even imagine.

"I should have known this already before, but I was blind!

"As soon as I found this out, I intended to kill her and myself.

"But I recalled my first wife, I remembered that I cheated, too, and I was judged justly!

"I left your mother. If she still lives, or if she died in poverty, I know not. I never inquired. Also you need not do it, in fact you cannot. I burned all the papers which contained her name, and for this reason I am not mentioning her name either.

"A short time after that I lived with you in a small town in Germany. Later I settled here.

"From what I have told you thus far, you will be able to judge my behavior. However, you shall be able to judge better when you grow older.

"I cannot explain these things to you in detail. My hand is already old, and especially at this moment it is useless for long writing. I tell you only my last will yet.

"All my wealth is yours, except the castle Polesek, and its property. I have various reasons for not leaving you this. First, I do not wish that you remain here, where they knew me, and will probably know me even more if those papers come to light. Although I shall do my best that these people around here shall not learn about my death, yet it is possible that they may, and then you would be known as the son of a suicide, and the people may because of it avoid you. Second, it seems just to me that, before my death, I fulfill the wish of my first son, who calls himself the Tenth Brother, and in this manner undo partly the wrong which I caused to his mother. His wish is that I leave some property to Kvas who is the teacher at the Slemenice. Third, this Kvas is my relative, and I want that you leave castle Polesek to him. Whatever you need to do to fulfill this wish of mine, I am certain that the lord of Slemenice will advise you gladly. I am certain that you shall respect my last will, more so, because I am leaving you enough money to buy three better properties elsewhere.

"It would have been better, perhaps, if I had not told you as much as I did. However, I beg you that you do not dwell and brood much over it. Now, since you know that you do not have any of your own people in this world, try to make friends.

Lead a decent life, without passions, and so that you will not be in anyone's way. Whatever I have told you here—forget!

"Be happy!
"Your father,
"Peter Kaves."

"P. S. I hope that some good stranger will be found, who will dig out a grave for me; a grave in some desolate spot. More I do not need. Also you need not know for it. Do not inquire where I was seen last.

I shall see that it shall happen far away from you."

Friend: Whose picture is that hanging over there?

Artist: Why, man, that's the portrait I just completed of your wife.

Friend: I never would have recognized it—the expression on her face is so peaceful!"

ODMEVI IZ RODNIH KRAJEV

111	126.02	69.34	30	18.15
112	120.10	31	5.85	
114	236.30	32	.60	
116	118.07	33	12.00	
117	40.64	35	20.55	
118	84.68	36	8.40	
119	56.40	37	18.15	
120	258.20	39	7.50	
121	43.96	40	6.45	
122	114.00	41	2.55	
123	108.93	42	7.75	
124	53.93	43	4.65	
125	15.00	44	12.90	
126	74.79	45	17.85	
127	37.70	47	2.72	
128	30.70	49	9.90	
129	113.92	50	1.60	
130	141.59	52	7.80	
131	49.53	53	2.75	
132	84.71	54	5.25	
133	215.69	55	6.75	
134	185.01	57	6.15	
135	55.59	58	7.20	
136	28.00	61	28.95	
137	55.70	66	5.40	
138	210.34	68	4.20	
139	66.75	69	1.05	
140	43.00	70	3.90	
141	103.62	71	15.95	
142	120.59	72	4.70	
143	40.00	73	2.70	
144	39.46	74	4.70	
145	24.88	75	7.35	
146	29.00	76	1.05	
147	61.94	77	3.90	
148	97.58	78	2.00	
149	194.51	79	1.65	
150	150.89	80	6.65	
152	69.62	81	4.20	
153	15.89	82	2.70	
154	66.16	83	9.60	
155	52.44	84	2.70	
156	26.59	85	7.35	
157	33.91	86	.60	
158	78.43	87	15.80	
159	37.58	88	6.00	
160	63.69	89	1.50	
161	12.96	90	2.25	
162	167.94	91	2.85	
163	21.07	92	3.15	
164	49.07	93	5.40	
165	20.14	94	4.80	
166	73.41	95	2.55	
167	67.79	96	5.75	
168	61.63	97	2.90	
169	14.87	98	3.80	
170	60.07	99	8.40	
171	116.16	100	6.00	
172	51.32	101	3.45	
173	49.44	102	2.40	
174	65.40	103	3.00	
175	84.18	104	7.05	
176	62.23	105	.75	
177	116.41	106	3.90	
178	41.08	107	3.30	
179	15.86	108	2.25	
180	107.45	109	3.60	
182	66.11	110	.90	
183	38.00	111	2.00	
184	48.32	112	2.40	
185	173.51	113	4.05	
186	52.02	114	3.60	
187	7.00	115	1.95	
188	79.04	116	7.50	
189	88.00	117	4.20	
190	36.26	118	5.25	
191	9.33	119	1.05	
192	37.26	120	1.15	
193	122.84	121	4.20	
194	81.60	122	5.70	
195	9.00	123	.90	
196	57.41	124	3.45	
197	76.67	125	3.45	
198	12.00	126	3.45	
199	28.76	127	3.45	
200	30.87	128	3.45	
201	43.00	129	3.45	
202	30.87	130	3.45	
203	97.58	131	3.45	
204	43.00	132	3.45	
205	30.87	133	3.45	
206	43.			

ureda glavnega tajnika

ČEMKI IN IZDATKI V DECEMBERU 1933
Jevanje s šeste strani)

4.20
.60
3.40
.65
.45
1.35
.15

Skupaj-Totl. \$894.67

ANIGRA PODPORA IZPLAČANA MESECA DECEMBER 1933

Benefit Paid During the Month

of December, 1933

Dr. Št. Ime Vsota

Name Amount

Dec. 2

Jacob Oblak \$ 16.00

Michael Taucher 45.00

John Rohr 7.00

Ludwig Pogorelc 16.50

Jernej Marsic 4.00

Joseph Lani 7.00

Mirko Miskulin 9.00

Marija Kauzlaric 34.00

Mary Simonovac 25.00

Jernej Sintich 29.00

Joseph Yovanovich 65.00

Joseph Yovanovich 37.00

Marija Jesih 42.00

Joseph Krizaj 10.00

Mary Golcar 17.50

Joseph Sintich 27.00

August Mishe 33.00

John Faifer 28.00

Mary Kosicek 65.00

Anna Zorko 25.00

Henry J. Lind 17.00

Jernej Fatur 8.00

John Vauken 19.00

John Banyas 30.00

Frank Zalar 20.00

Frank Jerich 13.00

Frank Golob 13.00

Frank Gajšek 14.00

Frank Šepelj 14.00

Frank Malovasic 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

Frank Davidovac 14.00

Antonia Primozich 14.00

Maria Nemgar 14.00

Mary Kropusek 14.00

Frances Brozovich 14.00

Jernej Minčič 14.00

Frank Golob 14.00

</

DOPISI

(Nadaljevanje s sedme strani) stransko korist. Zdravniško preiskavo plača Jednota. Asesment je malenkosten, samo 15 centov mesečno. Zraven pa so razpisane še lepe nagrade, katere plača Jednota za pridobivanje novih članov, bodisi za odrasli ali za mladinski oddelki. Vse pojdimo na delo za večje število članstva pri društvu, kar bo pomenilo obenem tudi boljši napredki za Jednoto. — Sestrski pozdrav vsemu člansku J. S. K. Jednote!

Agnes Jurečič, tajnica društva št. 170 JSKJ.

De Pue, Ill.

Da ne bodo čitatelji tega lista mislili, da tu v De Pue vsi spimo zimsko spanje, ali da smo se preselili v večna lovišča, sem se namenil napisati par vrstic.

V društvenem oziru še nekako približno dobro izhajamo, ako upoštevamo neugodne delavske razmere. Nekaj članov je sicer odstopilo, toda je pristopilo nekaj novih, tako, da se je vrzel zamašila. Starejši člani se na vso moč trudijo, da bi tukajšno napredno društvo št. 130 JSKJ obdržali skupaj. Seveda, v teh časih je težko povsod in tako tudi pri nas. Vsak si lahko predstavlja, da član, ki ni delal po par let, težko spravi skupaj tiste dolarje, potrebne za plačanje asesmenta. Toda je že tako, da brez naporne setve ne moremo pričakovati žetve.

O delavskih razmerah v tem kraju ne bom dosti pisal. Je približno tako kot drugod, da namreč čakamo kaj nam bo višnjevi orel prinesel. Tudi se mi pa skoro, da ga je burja odnesla v druge kraje. Upam in želim, da se kmalu vrne v podobi goloba, z zeleno oljkovo vejejo v kljunu in nam vsem skupaj naznani, da "happy days are here again."

Da dopis ne postane preobširen, bom prav na kratko povedal, da smo v tej mali slovenski naselbini imeli dne 3. februarja neko izredno lepo zabavo. Tukajšnji rojaki in sobrat John Resetich in družina, kakor tudi njegov brat Ignac v East Moline, Ill., z družino, so prave slovenske korenine. Omenjena brata se držata običajev vseh dobrih otrok, ki ne pozabijo svojih staršev. Starši bratov Resetich žive v vasi Groblje pri St. Jernej na Dolenjskem. Na večer 3. februarja sta brata Resetich povabila vse rojake in prijatelje iz te in okoliških naselbin, da skušajo obhajamo zlato poroko njunih staršev.

Nismo bili malo presenečeni, ko smo se zbrali na domu Mr. in Mrs. John Resetich. Glasila se je slovenska harmonika, miza je bila obložena z vsemi dobrodatami, katere si more izmisliti dobra kuharica, in "vince z gore," ki "greje srce." Na sredi mize pa je bil krasen in okusen "wedding cake." Tudi slovenskega rožmarina ni manjalo za okras. Najprej je Mr. J. Blatnick iz De Pue nagovoril v imenu nas vseh obe družini Resetičevi, se zahvalil za povabilo in želel zlatoporočencem v starem kraju še mnogo let srečnega življenga. Brata Resetich in družini so se nato zahvalili za poset, nakar so pevci zapeli: "Kje je moj mili dom?" Potem je seveda prišla na vrsto harmonika, iz katere so se vsipali valčki in polke, in vrteli smo se veselo, dokler nismo začeli upoštevati pesmi, ki pravijo, "da se bo šajnalo proti Ljubljani." Razhajali smo se v svitu jutranje zarje in v srcu vsakega posameznika je žarelja lepa zavest, da take zavave v "real time" še ni bilo v tej tih slovenski naselbini.

V imenu vseh se tem potom iskreno zahvalim za lepo prireditve Mr. in Mrs. John Resetich in Mr. in Mrs. Ignac Resetich, staršem bratov Resetich pa želim, da bi v zdravju in sreči obhajala še demantno poroko.

Joseph Ambrose, predst. društva št. 130 JSKJ.

Chicago, Ill.

Clane društva Zvon, št. 70 JSKJ pozivljam, da se po polnočnem udeležijo prihodnje seje, katera se bo vršila v soboto 17. februarja ob osmi uri zvečer, v navadnih prostorih. Na tej seji se bo ukrepalo glede društvene prireditve, zato je željeti, da so navzoči vsi člani, katerim je le mogoče. Čim več nas bo na seji, tem lažje se bo vse u krenilo v zadovoljstvo članstva.

Opozjam tiste člane, ki dolgujejo društву na asesmentu, da poravnajo te dolgove ta mesec do 25. Jaz moram na ta dan izročiti denar blagajniku. Prizadeta so vsa društva, katera so smatrala omenjeno dvoranico za svoj društveni dom, namreč: društvo št. 162 JSKJ, društvo št. 32 KSKJ in društvo št. 29 SSPZ. Novo društvo SNPJ je bilo ravnokar zarentalo omenjeno dvorano za seje; v požaru je izgubilo čarter. Naša farmerska naselbina Krajin je zaslovela daleč na okoli, od kar so naša društva prirejela svoje veselice v tej dvorani. Na te prireditve so prihajali rojaki iz širokega okrožja.

Pri tej priliki naj se omenim, kako sta Mr. in Mrs. Fr. Potočnik iz Cumberlanda, Wash., obhajala srebrni jubilej svoje poroke. Zaradi depresije, ki se še vedno obeša tu okoli, sta omenjena nameravala proslaviti 25letni jubilej kar na tihem. Pa to ni šlo, ker imata preveliko prijateljev. Zgovernili smo se, da jima napravimo "surprise party." Najprej pa smo bili mi sami iznenadeni, ker je zgorela dvorana, v kateri smo nameravali prirediti surprise party. Najprej se nismo vedeli kam obrniti. Pa so nam prišli na pomoč fantje John in Fr. Richter in Frank Potočnik in drugi, ki so hiteli okoli iskatki, kje bi bila za dobiti kakšna dvorana v najem. To je bilo bolj težko, ker so bile dvorane večinoma že v naprej oddane. Končno se jim je le posrečilo dobiti dvorano v Deep Lake. Res je bila bolj površne vrste in bolj pripravna za poleti kot za pozimi. Pogrešali smo tudi ribniški lončarjev, ki bi nam bili loncev, latvic in kozic napak. Ženske smo se končno zmenile in nanošile vsaka svojo suho robo na Ford-Liziko, pa je šlo. William in Peter Richter sta bila pa tista Ribničana, ki sta loncev-peljala na Ptujsko goro.

Ker je bil 20. januar pred pustom, smo priredili prvo gojenjsko "ohcet." To je bilo zopet letanja, da smo svate skupaj spravili. Pri tem je bila Mrs. Mihelič posebno aktivna. Nato smo povabili Mr. in Mrs. Potočnik, da naj prideta dvorano, češ, da bomo imeli posebno sejo zaradi zgoreldvorne. Prišla sta točno ob osmih v dvorano, in ko sta vstopila, ju je sprejel pozdrav: Živila jubilar! Svatih so bili že pripravljeni in sprevod se je začel pomiki naprej. Najprej muzikanta, Martin Kajtna in Peter Križman, potem ženin in nevesta, Mrs. Felicijan nevesta in Mrs. Logar ženja; potem tovariši in tovarišica, Mrs. Polajnar in Mrs. R. Pečnik; potem svatje Mrs. M. Pečnik, Miss Polajnar, Mrs. Terlep in Mrs. Čekada. Starejšina je bil Mr. Mihič, Mrs. Mihelič pa je kot starejšina nosila kolča v jebasu. Miss Sylvia Pečnik in Miss Mary Čekada sta nosili cvetlice. Ko so marširali, se je zgodilo, da je bila Mr. Potočniku ukrašena nevesta, pa se je začelo meštarjenje za novo nevesto. Tako je ženin moral kupiti novo nevesto. Ko je bilo to končano, je stopila pred slavljenca Mrs. P. Bizjak iz Rentona in jima v imenu vseh navzočih čestitala k srebrnemu jubileju, ter jima želela, da bi v sreči in zdravju dočakala tudi zlate poroke. Nato je mala Mary Čekada v imenu društva št. 162 JSKJ napravila lep nagovor na slavljenca in jima je čestitala v imenu članov in članic JSKJ. Po nagovoru Miss Sylvije Peč-

nik smo jima še vti skupaj želeli na mnoga leta. Mrs. Bizjak in Mary Čekada sta jima poklonili vsaka šopek cvetlic. Potem smo jima vti zapeli zdrovico: "Kol'kor kapljic, tol'ko let..." Starejšina se je nad vse hitro sukal, da bi ja vse žejne napojil, starejšina pa se je trudila, da bi lačne nastila s kolačem. Bilo je smeha, takoreč za počit!

Zgorela dvorana je bil naš pravni društveni dom in priljubljen vsem Slovencem v tega okrožja, kakor tudi drugorodcem. V tej dvorani smo se zbirali ob veselih in žalostnih prilikah. Prireditve v tej dvorani so bile vedno dobro obiskane. Prizadeta so vsa društva, katera so smatrala omenjeno dvorano za svoj društveni dom, namreč: društvo št. 162 JSKJ, društvo št. 32 KSKJ in društvo št. 29 SSPZ. Novo društvo SNPJ je bilo ravnokar zarentalo omenjeno dvorano za seje;

v požaru je izgubilo čarter. Naša farmerska naselbina Krajin je zaslovela daleč na okoli, od kar so naša društva prirejela svoje veselice v tej dvorani.

Nato sta se oglasila muzikanta in zasukalo se je staro in mlado. Bilo je prav lepo videti svate v narodnih nošah. Tako smo se lepo zabavali do jutra. Nevesta je dobila v dar zlat poročni prstan in prstan z demantom, ženin pa zlato uro in več drugih denar.

Mrs. Potočnik je članica društva "Bratje svobode," št. 162 JSKJ, in je doma z Gorenjsko. Rojena je bila v Stari Loki in njen dekljško ime je bilo Dolenc. Njen oče ima sedaj gostilno na Kazini pri Praprotinem. Mr. Frank Potočnik je pa doma nad St. Lenarta nad Skofjo Loko. Po domače se prav pri hiši pri Gaberčanu. Zakonska Potočnik imata dva sina, namreč Franka in Gregorja.

K sklepnu želim Mr. in Mrs. Potočnik, da bi v zdravju in zadovoljstvu dočakala tudi zlate poroke in da bi se mi vti na juni zlati poroki tako izvrstno zabavali, kot smo se na srebrni.

Josephine Richter, nekateri člani društva sv. Ane, št. 133 JSKJ, katere niso bile in je spadala k društvu št. 101 na januarski seji, naznanjam KSKJ.

Prav isti dan sem prejela iz starega kraja vest, da je 29. januarja preminila 90-letna gospa Ana Dolar na grajsčini Kot pri Mirni, fara St. Rupert. Preteklo leto meseca julija je še v dobrém zdravju obhajala svoj 90. rojstni dan. Bodil pokojnici lahka rodna gruda!

Ne vem, kako naj v teh žalostnih časih, kaj veselega našem.

Prijateljem "Gospodinjskega kluba" S. N. Doma sporočam, da se članice istega pripravljajo na nekaj novega. Res

bo nekaj napotki postni čas,

vendar malo poštene zabave ne

škodi nikomur, posebno ako se

gre za tako dobro stvar kot je

namen prireditve. Večina del-

nica je v tudi vsele v

lince 3. marca. Upamo, da

posetijo tudi glavni odborni

JSKJ iz držav Ohio in Po-

slyvanijsa. Saj bo to ve-

največjega društva JSKJ.

Torej, člani in članice na

štev 37 JSKJ:

Joseph Rudolf

tajnik društva št. 37 JSKJ

Gilbert, Minn. Članečin društva sv. Ane, Juha je bila rojena v Lorainu št. 133 JSKJ, katere niso bile in je spadala k društvu št. 101 na januarski seji, naznanjam KSKJ.

Prav isti dan sem prejela iz starega kraja vest, da je 29. januarja preminila 90-letna gospa Ana Dolar na grajsčini Kot pri Mirni, fara St. Rupert. Preteklo leto meseca julija je še v dobrém zdravju obhajala svoj 90. rojstni dan. Bodil pokojnici lahka rodna gruda!

Ne vem, kako naj v teh žalostnih časih, kaj veselega našem. Prijateljem "Gospodinjskega kluba" S. N. Doma sporočam, da se članice istega pripravljajo na nekaj novega. Res

bo nekaj napotki postni čas,

vendar malo poštene zabave ne

škodi nikomur, posebno ako se

gre za tako dobro stvar kot je

namen prireditve. Večina del-

nica reči ni za vedno in se

vede tudi zavesne ne. Skrajna

silja je, da se nabavijo nove.

Kako naj bi se to ukrenilo, so

ukrepale članice "Gospodinjskega kluba,"

da pripravljajo na nekaj novega. Res

bo nekaj napotki postni čas,

vendar malo poštene zabave ne

škodi nikomur, posebno ako se

gre za tako dobro stvar kot je

namen prireditve. Večina del-

nica reči ni za vedno in se

vede tudi zavesne ne. Skrajna

silja je, da se nabavijo nove.

Kako naj bi se to ukrenilo, so

ukrepale članice "Gospodinjskega kluba,"

da pripravljajo na nekaj novega. Res

bo nekaj napotki postni čas,

vendar malo poštene zabave ne

škodi nikomur, posebno ako se

gre za tako dobro stvar kot je

namen prireditve. Večina del-

nica reči ni za vedno in se

vede tudi zavesne ne. Skrajna

silja je, da se nabavijo nove.

Kako naj bi se to ukrenilo, so

ukrepale članice "Gospodinjskega kluba,"

da pripravljajo na nekaj novega. Res

bo nekaj napotki postni čas,

vendar malo poštene zabave ne

škodi nikomur, posebno ako se

gre za tako dobro stvar kot je

namen prireditve. Večina del-

nica reči ni za vedno in se

vede tudi zavesne ne. Skrajna

silja je, da se nabavijo nove.

Kako naj bi se to ukrenilo, so

ukrepale članice "Gospodinjskega kluba,"

da pripravljajo na nekaj novega. Res

bo nekaj napotki postni čas,

vendar malo poštene zabave ne

škodi nikomur, posebno ako se

gre za tako dobro stvar kot je